

mer det mig, viser, at man egentlig i England ikke nærer nogen forførdelig Strækt for disse Midler, thi disse Bestemmelser, som ere vedtagne for nylig i Cork, ere Bestemmelser, som ere komne frem, efter at man Maaneder igennem i England har ført Forhandlinger med de interesserede Parter i Spørgsmaalet. Disse Bestemmelser ere for Næsten først for nylig komne hertil; det er først under de allerlidste Forhandlinger i Udvalget, at jeg har været i Stand til at fremlægge dem; vi have fundet dem i en engelsk Avis, nemlig The Grocer. Jeg gaar altsaa ud fra, at der ikke er nogen Grund til for vort Smørs Renommés Skyld at vedtage denne Bestemmelse.

Men man kan jo sige som saa: Der er jo ingen Tvivl om, at der overhovedet ikke anvendes disse konserverende Midler i det Smør, der gaar fra Danmark til Udlandet, saa kan Bestemmelsen i hvert Fald ikke ståde; lad os saa tage den. Det kan jeg ikke være enig i, det forekommer mig, at der er visse betænkkelige Sider ved Sagen, naar vi se den fra en ganske anden Side. Der tilføres jo Danmark ikke lidt Smør fra Udlandet, og af dette Smør udføres der igen en stor Del til Udlandet. Den Omstændighed, at der tilføres Danmark saa meget Smør, gør igen, at Danmark har en Særstilling som Smørmarked, som Stapelplads for Smør i Nord-europa, og det betyder igen, at Danmark har en prædominerende Indflydelse paa Smørpriserens Ansættelse i Nord-europa over. Jeg mener, at man bør være meget ængstelig ved at vedtage Bestemmelser, som paa den ene eller paa den anden Maade kunde svække denne gunstige Stilling for Danmark, og jeg nærer Betænklichkeit med Hensyn til denne Bestemmelse, just fordi jeg deri ser en Mulighed for en Svækkelse af Danmarks Betydning som Centralland for Smørhandelen. Det kan nemlig ikke være andet, end at, naar vi vedtage en Bestemmelse som denne, maa der foretages Undersøgelse af det Smør, som gaar herfra, og navnlig ogsaa af det Smør, som kommer hertil. Allerede det er naturligtvis en Ulempe. Men selvfølgelig, var der Tale om, at det danske Smørs Renomme kunde gavnnes ved denne Bestemmelse, ja saa kunde et saadant Hensyn naturligtvis ikke saa noget at betyde. Naar saadanne Undersøgelser imidlertid blive foretagne her, saa vil det let kunne ske, at et Parti Smør af en eller anden Grund bliver standset. Det vil let kunne ske, at der f. Eks. i Mælken, som har været anvendt til Smørret, kan have været anvendt Salpeter eller Borsyre, og dette vil atter kunne spørges i Smørret, og naar Kontrollen her un-

dersøger Smørret og opdager noget saadant, saa antager jeg, at, foreløbig i alt Fald, maa Partiet blive standset, og det maa nærmere undersøges, hvorledes dette Stof er kommet ind, om det er tilsat Smørret — det er efter Bestemmelsen forbudt — eller om det er tilsat Mælken, thi saa kan man ikke bebrejde vedkommende Indehaver af Partiet noget. Men alene det, at et saadant Parti bliver standset, frygter jeg for vil være skadeligt for vor Smørsport. Vi have Konkurrenter baade i de Lande, som tilføre os Smør, og i de Lande, hvorfra vi føre Smør, som selvfølgelig ville benytte sig af alle Waaben, som de kunne benytte lige over for os, og det ligger nær at frygte, naar det skulde ske, at Smørpartier, som indføres hertil fra Udlandet, blev standset her, ville vore Konkurrenter i de Lande, som tilføre os Smør, benytte det mod os og sige: Hold hellere Eders Smør borte fra Danmark. Det ligger ogsaa nær at tænke sig, at de Konkurrenter, vi have i Udlandet, ville der, hvortil vi udføre Smør, benytte sig af en Standning af saadanne Partier til at sige til deres Forbindelser: Der kunne I se, saadant noget foregaar i Danmark, man kan ikke stole paa, hvad deres Smør indeholder. Paa begge Steder tror jeg, at vi muligvis give os en Bløtelse. — Hvis der var samme Bestemmelse i England eller i de Lande, hvorfra vi saa Smør, vilde jeg ikke have noget mod Bestemmelsen, men da det faktisk ikke er til Stede nu, tror jeg ikke, at det nu er Ojeblikket til at vedtage en saadan Bestemmelse.

Hvad angaar Konsumenterne her hjemme, ser jeg ikke rettere, end at de Bestemmelser, der findes i Straffeloven, navnlig § 290, og som vistnok hidtil have vist sig tilstrækkelige, ogsaa maa være tilstrækkelige endnu.

Endelig ser jeg en Følge af Vedtagelsen af denne Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende ikke er saa overordentlig begejstret for, og det er, at det vil give Margarineproduktionen stærkt Vind i Sejlene. Af det Smør, som tilføres Danmark, er der jo en Del, som ikke er prima Vare i Sammenligning med det, som vi fabrikere her i Danmark, som jo næsten kun er prima Vare, og dette mindre gode Smør konsumeres her. Hvis der nu blev indført betydelig mindre af denne Vare, vilde ganske simpelt Margarine træde i Stedet for, og denne Bestemmelse virke som en Bestyttelse for Margarineproduktionen, noget, som jeg i og for sig ikke sætter Pris paa.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg sagde før, at jeg er ikke nogen Under af at